

Lovovertrædelser*), 3) i Sager angaaende Anvendelse af Straffelovens § 299 (Sikkerhedsfængsel i Anledning af Undsigelse o. l.), og i øvrigt 4) naar Sagen angaar en Forbrydelse, hvorfor der efter Loven kan idømmes Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret. (Disse Sager kunne dog paadømmes uden Nævninger, naar Sigtede forlanger det. Ligeledes skal paa Begæring af Overanklageren Nævnings Medvirkning bortfalde, naar Sigtede er under Tiltale for en af de i Straffelovens Kap. 23—27 omhandlede Forbrydelser (Tyveri, Bedrageri, Falsk og lignende) og i Løbet af de sidste 10 Aar alt har været i Forbedrings- eller Tugthuset for en af disse Forbrydelser)**). 5) Endelig kan Landsretten, naar Overanklageren og Sigtede ere enige om at ønske saadant, bestemme, at Nævninger skulle medvirke ogsaa i andre Tilfælde end de ovenfor nævnte.

3. Om Dommerinhabiliteten er særlig at bemærke, at det udtrykkelig siges, at den Dommer, der, fordi flere Embedsvirksomheder ere forenede i hans Person, tidligere har havt med en Sag at gøre (f. Eks. har behandlet den som Undersøgelsesdommer), i og for sig ikke gør ham inhabil som Dommer, selv om han skal dømme som eneste Dommer — hvorved dog er at bemærke, at Underrettsdommerens Stilling til Forundersøgelsen bliver ganske forskellig fra, hvad den er nu, jfr. ndfr.

4. Den offentlige Anklagemyndighed og Paa-talen. Om Rigsanklager, Overanklagere og Anklagere se ovfr. pag. 90. 1) Rigsanklageren varetager Udførelsen af Straffesager for Højesteret; han er de andre offentlige Anklageres Overordnede. 2) Overanklagerne ved Landsretterne virke for Forfølgningen af alle Forbrydelser (undtagen i „Politisager“, se straks ndfr.), hvad enten Paadømmelsen i første Instans sker ved Landsretten eller ved en Underret i vedkommende Landsretskreds. 3) Anklagerne ved Underretterne have efter Paalæg af vedkommende Overanklager at udføre Sager for Underretterne. — *Paatale* rejses af Overanklageren i de egentlige Straffesager og af Politimesteren i „Politisager“ (3: Sager angaaende Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af Næringsret, dog med enkelte Undtagelser, samt Sager vedrørende en Række udtrykkelig nævnte Lovovertrædelser, uanset at Straffen kan stige til Fængsel paa Vand og Brød). — Med Hensyn til at *undlade* Forfølgning, selv om Sagen skønnes at ville føre til Domfældelse, er

*) Jfr. ndfr. under Behdl. i Folketinget.

***) Jfr. Landst. Udv. Bet. ndfr. Nr. 24.